

Tina de vi de cal Xanec

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament: A 800 metres per pista forestal de la carretera C-670, punt quilomètric 6'300

Coordenades:

Latitud: 41.92044
Longitud: 2.06614
UTM Est (X): 422563
UTM Nord (Y): 4641364

Classificació

Número de fitxa: 08151 - 255
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Número inventari: Sí, IPIC. 24.115.137
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Restringit
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 008A00003
Fitxes associades:
[Carrer de la Ruixeda](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dl., 11/06/2007 - 02:00

Descripció

La tina de vi de cal Xanec es troba adossada a la façana nord de la casa de cal Xanec del carrer de la Ruixeda. La tina està formada per una estructura rectangular construïda amb murs de maçoneria de pedra arrebossats i amb una cavitat interior cilíndrica d'un diàmetre de 2'30 metres i una profunditat d'uns 2'50 metres. Per la part interior de la casa, al celler, es conserva la boixa per on treien el most una cop havia fermentat.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Les tines eren elements indispensables en el procés d'elaboració del vi. En les zones on abundava el conreu de la vinya, com és el cas d'Oristà, bona part de les cases tenien una tina. El procés s'iniciava amb la recol·lecció del raïm, que era transportat amb portadores fins a la part superior de la tina, on es col·locaven unes fustes travesseres lleugerament separades anomenades brescat. El raïm s'abocava sobre el brescat i era trepitjat amb els peus. El suc que en sortia, el most, s'escolava a l'interior de la tina dipositant-se al fons i deixava com a residu la brisa, les restes del raïm xafat. En aquest punt es decidia si es volia fermentar el most amb la brisa o sense. Un cop el most havia fermentat es treia de la tina per una pedra amb un forat interior, la boixa, situada a la part baixa de la tina que solia donar al celler.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

